

Arrest

nr. 42 080 van 21 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 25 januari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 februari 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 maart 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 3 augustus 2009 toe op Belgisch grondgebied en diende op 5 augustus 2009 een asielaanvraag in.

1.2. Op 22 december 2009 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven d.d. 23 december 2009 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing. Deze is als volgt gemotiveerd:

" A. Feitenrelaas

U verklaart de Angolese nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 25/12/1992. U hebt een partner en één kind. U verliet uw land van herkomst op 2 augustus 2009. U was niet vergezeld van enig

familieid. U kwam op 3 augustus 2009 in België aan, waar u op 5 augustus 2009 het statuut van vluchteling aanvraagde. U bent niet in het bezit van een identiteitsdocument.

Volgens uw verklaringen speelt u sinds 2003 in de muziekgroep 'Bwe Hustler'. In mei 2007 vroeg het MPLA jullie groep om voor hen te spelen tijdens rallies gedurende de campagne voor de parlementsverkiezingen in september 2008. Al jullie contacten met het MPLA werden verzorgd door R.(...), één van de leden van de band. Jullie gingen hiermee akkoord omdat het MPLA jullie 5.000 USD beloofde. Jullie speelden op ongeveer 10 verschillende gelegenheden voor het MPLA. Na het laatste optreden vertelde R.(...) dat het MPLA een grotere vergoeding aanbood indien jullie hen zouden helpen bij verkiezingsfraude. Jullie gingen hiermee akkoord, ook al werd geen concrete som vermeld. In de nacht van 5 op 6 september 2009 gingen jullie naar het kiesbureau van Mutamba, samen met twee mannen, waarschijnlijk van het MPLA of van de Nationale Kiescommissie. Zij hadden de sleutel van het stembureau. Jullie openden de verzegelde urnen en haalden het grootste deel van de stembiljetten waarop gekozen werd voor UNITA, eruit. De mannen die jullie vergezelden zeiden dat jullie de urnen niet terug moesten verzegelen. Jullie verbrandden de meegenomen stembiljetten op het strand. Een week later kwam R.(...) met 500 USD. Dit zou alles zijn wat het MPLA jullie groep wilde geven. Jullie waren erg teleurgesteld en vooral N.(...) S.(...), een ander lid van de groep, maakte zich erg boos en eiste meer geld. Jullie waren niet zeker of het MPLA inderdaad slechts 500 USD aan R.(...) had gegeven, of dat R.(...) een deel van het geld had achtergehouden. Nelson vertelde u dat hij van plan was UNITA in te lichten over de fraude. Uit wraak, maar ook omdat hij hoopte hiervoor ook geld te krijgen van UNITA. U zei hem voorzichtig te zijn, maar in juni 2009 speelde hij toch alle inlichtingen over de fraude door aan UNITA. Hij gaf ook de contactgegevens van de alle groepsleden aan UNITA. De voorzitter van UNITA belde u later op en vroeg u of u ook wilde getuigen. U zei niet nee, maar u maakte na het gesprek uw telefoon onklaar zodat de voorzitter u niet meer opnieuw kon opbellen om een concrete afspraak te maken. In juli 2009 werd Nelson vermoord. U dacht eerst dat het om banditisme ging. In dezelfde maand waren er twee aanslagen op uw persoon; éénmaal probeerde een wagen u aan te rijden en een tweede maal werd in uw richting geschoten, maar werd een persoon langs u geraakt. Nog in juli werden R.(...) en P.(...), een ander lid van uw muziekgroep vermoord. Ook op het vijfde groepslid, A.(...), was een aanslag gepleegd. Het werd u duidelijk dat uw leven in gevaar was en u besloot het land te ontvluchten. Op 2 augustus 2009 verliet u Angola met het vliegtuig.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u geen ernstige elementen aanbrengt die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in uw land van herkomst in de zin van de Conventie van Genève van 28 juli 1951. U hebt evenmin ernstige elementen aangebracht die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/8 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 in verband met de subsidiaire bescherming.

Er dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw activiteiten van het MPLA en de vervolging erg vaag en weinig coherent zijn.

Ten eerste legt u vage verklaringen af over uw contacten met het MPLA, voor wie u tijdens een tiental rallies optrad en met wie u verkiezingsfraude pleegde. U blijkt niemand van het MPLA te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Zelfs de namen van de twee personen met wie u de verkiezingsfraude pleegde kent u niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U stelt dat R.(...) alle contacten met het MPLA verzorgde. Wanneer u echter gevraagd wordt wat de band is tussen hem en het MPLA, kan u hier evenmin een antwoord op geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 4).

Wanneer u gevraagd wordt waarom er zo'n lange periode overheen is gegaan tussen het moment waarop jullie de verkiezingsfraude pleegden en het moment waarop N.(...) S.(...) UNITA inlichtte, kan u hier geen verklaring voor geven (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U voegt wel toe dat Nelson mogelijk wachtte op de resultaten van de gesprekken tussen u en Rodriguez en dat hij hoopte van R.(...) meer geld te krijgen; al die tijd bleef het onduidelijk of het MPLA inderdaad slechts 500 USD betaald had, of dat R.(...) geld had achter gehouden. Het is in deze context uiterst merkwaardig dat u gedurende 9 maanden nagelaten hebt om zelf naar het MPLA te gaan om duidelijkheid te krijgen over de betaling (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Het betrof een grote som geld en bovendien stond ook uw eigen veiligheid op het spel aangezien N.(...) reeds bedreigd had om naar UNITA te stappen indien hij niet meer geld zou krijgen.

Ten tweede zijn uw verklaringen over de stembiljetten van de verkiezingen van 2008 erg summier en strijdig met de beschikbare informatie. U kan slechts twee partijen opnoemen die op het stembiljet stonden; UNITA en MPLA (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Verder noemt u nog PADEPA, maar u bent niet zeker of zij op het stembiljet voorkwamen. U kan ook niet duidelijk aangeven of de namen van de partijen horizontaal of vertikaal op het stembiljet vermeld stonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat alle namen van de partijen op het stembiljet

duidelijk vertikaal gerangschikt waren. U verklaart dat het stembiljet ongeveer de grootte had van een half A4 papier (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en bijlage), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat elk stembiljet de grote had van een volledig A4 papier. U stelt dat op de stembiljetten enkel de afkortingen van de partijnamen vermeld stonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat zowel de partijnaam als de afkortingen van de partijnamen op de biljetten weergegeven waren. U zegt dat de kiezers de partij waarvoor ze kozen moesten aanduiden in een vakje vóór de afkorting van de partij (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de vakjes op de stembiljetten achter de partijnamen geprint werden. U herinnert zich verder geen andere elementen die op de stembiljetten stonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat achter elke partijnaam de vlag van de partij in kleur geprint staat, een opvallend kenmerk dat reeds van veraf zichtbaar is. (Zie voor een beschrijving en afbeeldingen van de stembiljetten van de legislatieve verkiezingen van 2008 de informatie in het administratieve dossier.) Van iemand die vijf verkiezingsurnen heeft geopend en één na één op de biljetten naging voor welke partij er gestemd was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij op een meer gedetailleerde en correcte wijze de stembiljetten kan beschrijven. Uw verklaring dat u zelf niet de leeftijd had om te stemmen en dat u niet op de biljetten lette is dan ook weinig overtuigend. Het betreft hier geen detail; het uitsélectioneren van de stembiljetten voor UNITA was namelijk de activiteit die aan de basis lag van de door u aangehaalde vervolging in Angola.

Verder blijkt uw relaas op nog andere essentiële punten vaag en weinig samenhangend te zijn.

In verband met de aankondiging van de voorzitter van UNITA over de verkiezingsfraude in juni 2009 werd u tot drie maal toe gevraagd of hij sprak over fraude in het algemeen of specifiek de fraude waarin u betrokken was in Mutamba aanhaalde. Uiteindelijk antwoordt u dat hij enkel over de fraude in het algemeen sprak (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Wanneer u dan gevraagd wordt waarom na deze aankondiging uw muziekgroep vervolgd werd, antwoordt u plots dat de voorzitter de naam van N.(...)S.(...) wel vermeld heeft (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Alhoewel de voorzitter van UNITA deze verklaring in de media gemaakt heeft, kan u hiervan geen concreet bewijs voorleggen. U legt wel algemene informatie over de situatie in uw land voor (zie gehoorverslag CGVS, p. 14-15). Wanneer hierover doorgevraagd wordt blijkt u de aankondiging van de voorzitter van UNITA waarin hij de naam van N.(...)S.(...) vermeldt, zelf nooit gezien of gehoord te hebben (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Uw uitleg dat u weinig het journaal volgt is weinig aannemelijk aangezien het hier gaat over de vermelding van de naam van uw beste vriend en door deze verklaring bovendien uw eigen veiligheid in gedrang kwam. Het is ook uiterst bevreemdend dat wanneer u vernam dat N.(...) vermoord was, u eerst enkel gedacht zou hebben dat het om een daad van banditisme ging, indien de naam van N.(...) kort ervoor inderdaad door de voorzitter van UNITA in de media vermeld zou zijn geweest. In dezelfde lijn is het uiterst vreemd dat u niet kan aangeven of UNITA reageerde op de dood van N.(...) (zie gehoorverslag CGVS, p. 12), terwijl UNITA kort ervoor zouden aangekondigd hebben dat N.(...) over verkiezingsfraude zou getuigen.

In verband met de verkiezingsfraude zelf, waar u deel van uitmaakte, kan u niet uitleggen hoe dat deze fraude in zijn werk zou zijn gegaan. U verklaart dat u de zegels van de urnen opende, maar na het weghalen van de stemmen voor UNITA, de urnen onverzegeld in het stembureau achterliet. U kan niet uitleggen hoe in deze omstandigheden de fraude de volgende ochtend niet meteen ontdekt zou zijn geweest (zie gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Deze vraag werd u op vraag van uw advocaat aan het einde van het gehoor opnieuw gesteld, waar u hetzelfde antwoord gaf (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Dit bevestigt dat u de vraag inderdaad duidelijk begrepen had.

In verband met uw leeftijd dient vastgesteld te worden dat u op 9 oktober 2009 een beslissing van de dienst Voogdij werd betekend omtrent het medisch onderzoek ten einde na te gaan of u al dan niet jonger bent dan 18 jaar, overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de programmawet van 22 december 2003 en door de programmawet van 27 december 2004. In deze beslissing wordt aangetoond dat uw leeftijd met redelijke wetenschappelijke zekerheid op 1/10/2009 20 jaar is, met een standaarddeviatie van 1,5 jaar. Tijdens uw gehoor voor het CGVS brengt u geen nieuwe elementen aan die een ander licht zouden kunnen werpen op deze beslissing. Bijgevolg kunt u niet worden beschouwd als minderjarige.

Gelet op het voorgaande kan er in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een 'vrees voor vervolging' in de zin van het Vluchtelingenverdrag of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, weerhouden worden. De door u in het kader van uw asielprocedure voorgelegde documenten (lidkaart MPLA, algemene informatie over Angola, liedtekst) kunnen het bovenstaande niet wijzigen. Uw lidkaart van het MPLA vormt op zich geen bewijs van de door u aangehaalde feiten. Bovendien kan aan een document slechts waarde worden gehecht voor zover ze ook gedragen wordt door geloofwaardige en samenhangende verklaringen, hetgeen hier niet het geval is. De algemene informatie over de mensenrechtensituatie in Angola en de

liedtekst houden geen rechtstreeks verband met de door u aangehaalde feiten en vermogen de motivering van deze beslissing dan ook niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker licht enkele vaststellingen uit de bestreden beslissing toe. Wat zijn vage verklaringen met betrekking tot zijn contacten met het MPLA betreft, werpt verzoeker op dat hij nu eenmaal enkel weet dat R. alle contacten terzake regelde. Het is duidelijk dat verzoeker enkel handelde uit financiële overwegingen en niet geïnteresseerd was in politiek. Voorts benadrukt verzoeker dat de door hem aangehaalde problemen niet rechtstreeks in verband staan met het zijn eventuele sympathie voor het MPLA, noch met de vraag in welke mate hij kennis had van de partij.

Met betrekking tot de lange periode die volgens het Commissariaat-generaal verstreken is tussen het moment waarop er verkiezingsfraude werd gepleegd en het moment waarop N. S. UNITA inlichtte, merkt verzoeker op dat hij enkel kan aanhalen dat er op verschillende momenten werd aangedrongen bij R. om het beloofde geld te krijgen van de MPLA en te verdelen onder de leden van de groep. R., was vier of vijf jaar ouder dan de andere groepsleden en kreeg hierdoor respect. Verzoeker en de andere groepsleden vertrouwden er in het begin op dat de rest van het geld wel betaald zou worden, maar het uiteindelijke bedrag werd als onvoldoende beschouwd. R. onderhield de contacten met de partij en dus ook met de personen aan wie het geld gevraagd diende te worden. Verzoeker dacht dat N. louter een loos dreigement uitte en verzoeker heeft hem aanvankelijk nog kunnen kalmeren.

Over verzoekers verklaringen met betrekking tot de stembiljetten en het gegeven dat deze summier zijn of niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, vermeldt verzoeker dat hij heeft aangegeven dat er behoudens UNITA en MPLA ook andere partijen vermeld werden op de stembiljetten, doch dat hij deze niet bij naam heeft genoemd. Bovendien, zo herhaalt verzoeker, heeft hij zelf geen politieke ambities en heeft hij niet gestemd omdat hij daartoe te jong was. Verzoeker geeft verder te kennen de stembiljetten niet in detail te hebben bestudeerd en dat er ook geruime tijd verstreken is tussen de fraude en het ogenblik van zijn vlucht. Verzoeker is van oordeel dat hiermee rekening gehouden moet worden, evenals met zijn jonge leeftijd.

Aangaande de weinig samenhangende of vage verklaringen die hem door het Commissariaat-generaal worden toegeschreven, herhaalt verzoeker dat hij slechts heeft kunnen vaststellen dat de andere leden van zijn groep werden gedood. Hij weet enkel dat hij gecontacteerd werd door UNITA, meerbepaald door N. S., in verband met de fraude. Het was dus bekend dat verzoeker hierbij betrokken was aangezien N. (van zijn groep) eveneens had aangegeven dat verzoekers naam werd gegeven. Verzoeker verklaarde in verband met de fraude enkel dat hem werd gevraagd om de urnen te openen en de biljetten in het voordeel van UNITA te verwijderen. Hij was ervan overtuigd dat de leden van de verkiezingscommissie betrokken waren bij de fraude aangezien hen de sleutels van het lokaal werden overhandigd. Verzoeker wist niet wat er gebeurde nadat ze het gebouw verlaten hebben doch veronderstelt dat het openen van de urnen en het verbreken van de zegels naderhand door de anderen werd gecamoufleerd. Hem werd immers ook op die avond gezegd dat hij er zich niets van moest aantrekken.

Verzoeker geeft aan dat hij bij zijn aankomst in België contact heeft proberen leggen met zijn familie in Angola en voegt bij onderhavige beroepsakte tevens een kopie neer van zijn verzoek aan het Internationale Rode Kruis, dienst Tracing om in contact te treden met zijn vader.

2.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de Commissaris-generaal op zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoeien op een correcte feitenvinding. Dat de bestreden beslissing zou voortvloeien uit incorrecte feitenvinding of onzorgvuldig zou zijn voorbereid is niet correct. Uit het administratieve dossier blijkt dat verzoeker op het Commissariaat-generaal werd gehoord, hij tijdens het interview de mogelijkheid kreeg zijn asielmotieven uiteen te zetten, zijn argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken neer te leggen en zich heeft kunnen laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van zijn keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Portugees als taal machtig is. De Commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoeker op een individuele wijze beoordeeld

en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (cf. RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Dat niet zorgvuldig is tewerk gegaan, kan bijgevolg niet worden weerhouden.

2.3. De formele motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en bij uitbreiding in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De Commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Van verzoeker mag redelijkerwijs worden verwacht dat hij duidelijke verklaringen aflegt omtrent de contacten met het MPLA. Deze gegevens houden immers verband met de essentie van verzoekers asielrelaas. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker als lid van een muziekgroep opgetreden heeft tijdens een tiental rallies van het MPLA (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 4) en met enkele aanhangers ervan later ook verkiezingsfraude pleegde (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 6), hetgeen de rechtstreekse aanleiding vormde van verzoekers vlucht. In dit opzicht is het weinig aannemelijk dat verzoeker niemand van het MPLA blijkt te kennen (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 11), zelfs niet de namen van de twee personen met wie verzoeker naar eigen zeggen verkiezingsfraude pleegde (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 7), en dat verzoeker al evenmin bij benadering kan toelichten welke de eigenlijke band is tussen het MPLA en (het groeps)lid R. die zogenaamd alle contacten met het MPLA verzorgde (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 4). Met het louter herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen en het toevoegen van een aantal *post factum* beweringen over zijn politieke desinteresse weerlegt verzoeker geenszins de vaststellingen in de bestreden beslissing.

2.6. Met betrekking tot verzoekers houding na de gepleegde fraude, blijkt uit het administratief dossier dat het geruime tijd onduidelijk was of het MPLA slechts 500 USD betaald had of dat R. geld had achter gehouden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 9). Gezien er een grote som geld beloofd was en verzoekers eigen veiligheid in de waagschaal lag, is het weinig geloofwaardig dat verzoeker negen maanden nagelaten heeft om zelf naar het MPLA te gaan om duidelijkheid te krijgen over de betaling (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 11). Het feit dat R. ouder was, respect genoot en de contacten onderhield met de partij en dus ook met de personen aan wie het geld gevraagd diende te worden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 5), vormt geen afdoende verklaring voor verzoekers berusting in de situatie.

2.7. Over de vormgeving en de inhoud van de stembiljetten blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker slechts twee partijen kon opnoemen die op het stembiljet figureerden, met name UNITA en

MPLA (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 8). Verzoeker vernoemde verder nog PADEPA maar niet zeker was niet zeker of dit op het stembiljet voorkwam (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 8). Verzoeker kon evenmin duidelijk aangeven of de namen van de partijen horizontaal of verticaal op het stembiljet vermeld stonden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 8). Hij verklaarde dat het stembiljet ongeveer de grootte had van een half A4 papier (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 7) en dat enkel de afkortingen van de partijnamen vermeld stonden. Verzoeker stelde dat de kiezers de voorkeurspartij moesten aanduiden in een vakje vóór de afkorting van de partij en zich verder geen andere elementen herinnerde die op de stembiljetten stonden (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 8). Uit de beschikbare informatie, die tevens in het administratief dossier is opgenomen, blijkt echter dat alle namen van de partijen op het stembiljet duidelijk vertikaal gerangschikt werden op een vel dat de grootte had van een volledig A4 papier. Zowel de partijnaam als de afkortingen van de partijnamen werden op de biljetten weergegeven en achter elke partijnaam stond de vlag van de partij in kleur, wat een frappant kenmerk dat reeds van veraf zichtbaar is. De vakjes stonden achter de partijnamen geprint (zie stuk 12, Landeninformatie, afbeeldingen stembiljet). De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon dan ook terecht besluiten dat van iemand die vijf verkiezingsurnen heeft geopend en één na één op de biljetten naging voor welke partij er gestemd was, redelijkerwijze verwacht kan worden dat hij op een meer gedetailleerde en correcte wijze de stembiljetten kan beschrijven. Verzoekers verklaring dat hij zelf niet de leeftijd had om te stemmen en niet op de biljetten leette is dan ook weinig overtuigend, aangezien zijn asielrelaas gebaseerd is op de door hem gepleegde verkiezingsfraude. Het 's nachts heimelijk uitsélectioneren en verdonkeremanen van de stembiljetten voor UNITA was de activiteit die de kern uitmaakt van verzoekers voorgehouden vervolging in Angola. Verzoeker brengt in voorliggend verzoekschrift geen dwingende of overtuigende argumenten aan die van aard zijn om de vastgestelde lacunaire kennis over de stembiljetten toe te dekken.

2.8. Met zijn uitleg over de ontwikkelingen na de gepleegde verkiezingsfraude gaat verzoeker voorbij aan de vaststellingen in de bestreden beslissing. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oppert duidelijk dat verzoekers relaas op essentiële punten vaag en weinig samenhangend is en werkt dit concreet uit. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker weinig eenduidige verklaringen aflegt in verband met de aankondiging van de voorzitter van UNITA over de verkiezingsfraude (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 12). Het is uiterst bevreemdend dat, wanneer verzoeker vernam dat N. vermoord was, hij eerst enkel gedacht zou hebben dat het om een daad van banditisme ging (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 13), gelet op het feit dat de naam van N. kort ervoor inderdaad door de voorzitter van UNITA in de media vermeld zou zijn geweest en dat hij zou getuigen over de fraude (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 12). De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen achtte het tevens bijzonder vreemd dat verzoeker niet kon aangeven of UNITA reageerde op de dood van N. (stuk 4, gehoorverslag CGVS 14/12/2009, p. 12-13), terwijl kort ervoor zou zijn aangekondigd dat N. over verkiezingsfraude zou getuigen. In verband met de verkiezingsfraude zelf werd vastgesteld dat verzoeker niet kan uitleggen hoe deze fraude in zijn werk zou zijn gegaan en meer bepaald hoe de fraude gelet op de omstandigheden waarin ze werd gepleegd, de volgende ochtend niet meteen ontdekt is geweest (stuk 4, gehoorverslag CGVS, p. 8-9). Verzoekers *a posteriori*-verklaringen verhielden dit niet. Opnieuw stelt de Raad vast dat verzoeker louter zijn eerder afgelegde verklaringen reproduceert, zonder evenwel de concrete vaststellingen in de bestreden beslissing te weerleggen.

2.9. Het bijgevoegde stuk, met name verzoekers aanvraag bij de Dienst Tracing van Rode Kruis Vlaanderen, is niet vergezeld van een voor eensluidend verklaarde vertaling. Naar luid van artikel 8 van het Koninklijk Besluit houdende de rechtspleging voor de Raad van Vreemdelingenbetwistingen van 21 december 2006 is de Raad niet verplicht stukken, die werden opgesteld in een andere taal dan die van de rechtspleging en niet vergezeld zijn van een voor eensluidend verklaarde vertaling, in overweging te nemen.

2.10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op dezelfde feiten als voor de vluchtelingenstatus. Verzoekers asielrelaas werd ongeloofwaardig geacht. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker brengt evenmin elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.11. De Raad wijst verzoeker erop dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde

motieven die de Commissaris-generaal immers hebben doen besluiten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en de weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad stelt vast dat de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen steunt op deugdelijke juridische en feitelijke overwegingen. Verzoekers blote beweringen kunnen hieraan geen afbreuk doen. Er werd geen schending van de motiveringsplicht aangetoond.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en 48/3 van de Vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig april tweeduizend en tien door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

F. TAMBORIJN